

וברוב בתייהספר יש מזגנים. המימון בא מתקציב מיוחד של משרד החינוך.

חוזרים בתשובה

ג' בי ללוש (40), ראש עיריית דימונה, הוא איש מחנה דויד לוי בליכוד.

"יש כאן אבטלה קשה. מי שלא יתן לעיריית הפיתוח, לא תהיה לו זכות לדבר בשם ארץ ישראל. ש"ס מתחוקת כאן, כי ככל שיש משבר חברתי-כלכלי, כך יש תהליך של חזרה בתשובה. יש להם שרפנים מוכשר כמו שר, ומגיע לו קומפלימנט על עזרתו לדימונה בימים אלה. מי שיוכל לבלום את הנגיסה בליכוד מצד ש"ס הוא רק דויד לוי."
במטה המערך יושב צעיר בן 22. הוא לומד הנדסאות-יקורו בכארשבוע ונשבע שכאשר יגמור ללמוד, יקח את הרגליים ויברח מפה. "כל מי שיש לו אפשרות, בורח. מה אני אקבור את עצמי חי? חצי שנה חיפשי עבודה

מערבניקים. כשהללו מתלהטים יותר מדי, יש מי שרואה להרגיע.

רבישיח 1:

"חשבתי שאתה קיבוצניק שבא להחליט מה טוב בשבילנו. מה לא תעשו אתם? גם עם ערפאת תלכו" (המותקף כאן הוא קוק, בנו של מוכיר מועצת הפועלים).

"אני הייתי שמונה שנים בקיבוץ, ואני גאה בזה. ואנחנו נמחוק אותכם מהמפה היום! נמחוק! זה מה שיקרה היום. זה יום-הריון!"
"אתה עובד בגלל בוטבול. יש לך עבודה בגלל האבא שלך."
"אני הוכחתי שאני יכול לחזור. את מובטלת ונוסעת במודל 89. זו המדיניות של הליכוד."
"תיראו אותי, יש לו עוד חלב על השפתיים!"
"אתה הבן של בוטבול?"
"כן, אני הבן של בוטבול, והוא עוד

"אתה לא תעלה."

"אנשים לא מבינים מה זה רגל בכלל. לא מבינים."

"מתי נגיע ליום שהפתח של הקלפי יהיה פנוי. שאנשים ייכנסו ויצאו לכר."

"עוד רור אחת."

"אנשים צריכים לדעת שזו חובה לאומית."

רבישיח 3:

"מה פתאום שהקיבוצים יצביעו בשבילי? מה אני פסיכית? רבילית? מה, אני בחרת את מוכיר-הקיבוץ? שלא יתערבו לי, ואני לא יתערב להם. תאמין לי, עשיתי הסברה בקיבוצים. הם לא יודעים לענות לי בעצמם למה הם מצביעים. הם פאנאטים. הם אוכלי חינם."

"הלוואי כולם היו כמו הקיבוצים."
"מי שמצביע מערך הוא או אינטרסנט או

פעם אחר פעם בעזרת תעודות-זהות של קרוביהם הו"לים ועוד כהנה וכהנה סיפורים כיד הדימון והמציאות הברווית.

נציג הליכוד, שרצה לציין התנגדותו בפרוטוקול, אך נעה ראשית בשליחה, ושנית בניפוץ עטו, אָרֶץ בבהלה למטה הליכוד בדימונה.
שמועות גרסו שבערוער הצביעו, שעתיים וחצי אחרי פתיחת הקלפיות, 50% מבעלי זכות-ההצבעה (השיעור הארצי בשעה זו גירר את ה-10%). המישטרה וועדת-הבחירות הן מחויבות בהרכב מלא, הגיעו לערוער והבי חירות הופסקו למשך כשעה וחצי של ריונים בטונים גבוהים. לבסוף הוסכם על אטימת הקלפיות המפוקפקות בסלוטייפ, והמשך הבחירות בקלפיות חדשות. בעניין הקלפיות החשודות ייערך ריון בוועדת-הבחירות המרי כוית, לאחר סגירת הקלפיות.
כל האירועים הללו גרמו לסבן להיות מור

מנצח בוטבול

, נראה אוחו בדימונה אחרי שיפסידו

דאג אחרי-הצהריים מכך שכמעט כל קלפיות הברווים לא מאוישות באנשי-ליכוד.

איפה הבנים

ב חוצות דימונה כמעט ולא נראו במירפסות הבתים שילטי-המועמדים והמיפלגות. הללו נראו רק בהרבה פרטי ונית על הקירות ועל מכוניות הפעילים.

הבחירות הללו נגעו בעיקר לפעילי המיפ לגות. אבל גם הם היו יותר ויותר מפוכחים, ככל שהתקרבה שעת סגירת הקלפיות.

"איי, איי, אנחנו פה. הבנים שלנו איפה?"
"מחר בבוך צריך לחזור לחיות ביחד. לקנות בשוק ולגדל את הילדים ביחד."

"ככה זה: מלך הולך — ומלך בא."
סבן או בוטבול — מי יהיה המלך הבא? עכשיו אתם כבר יודעים.

שאינו לו שכל."

"אני פעם ראשונה שמצביעה. זה בכלל לא מעניין אותי. על הפרינציפ."

"הרוב פה אינטרסים בדימונה. אין אידאור לוגיה."

"זה נכון. נראים פה בדימונה הכי כועס — תיתן לו דבר קטן לפני הבחירות, שוכח הכל. ככה זה בדימונה."

"בחינם לא בחרתי מערך. היום אני אבחר, כי אין ברירה. אבל אין אמונה במערך."

רעולי-פנים

ב שעה 13.30 בצהריים מוקפצים כל הבכירים לכפר הברווי הסמוך, ערוער, שמצביע למועצת פועלי-דימונה, שם פרצה מהומה בעיקבות טענות על יופים המוניים. הסיפורים היו מרהימים: אנשים, ובעיקר נשים בעלות פנים מכוסים ברעלה, הצביעו

הילדה שימרתית

, עיר ליכוד

אחרי השיחרור, ולא מצאתי. דמי-אבטלה לא רצייתי לקחת."

בגין מהליכוד?

ת ברייהכנסת בני בגין ויהושע מצא מגיעים לעיר. ביקורו החפוז של בגין-הבן ככמה קלפיות, שלא כצפוי, אינו מעורר סעי רה. צעיר בן 17 שואל אותו: "אתה מהליכוד?" אחיו של מועמדה-המערך נזעק כשהוא רואה את חבריהכנסת מצא מסייר בעיר: "אל תבואו לכאן לטייל, תביאו מיפעלים: לכו לטייל בכנסת! כולם נחמדים ביום-הבחירות, שעה אחרי זה הם לא מכירים אותך. מה נתנו לעיר הזאת? הילדים ברחו! כל מי שעשה הרבה ילדים — נשאר בלי."

לבדווים אסור

ב איזור הקלפיות מתחוללים ויכוחים מילוליים סוערים בין ליכודניקים ל-

ישלטו!"

"אחרי שתפסידו, לא תישארו שניה אחת בדימונה. נראה אותך ואת אבא שלך אחרי שתפסידו. איפה היית כל השנים?"
"ברחתי."

"מה אתה פותח את התחת? כל השנים לא נמצא בדימונה, היה בקיבוץ, ובא להטיף לנו מוסר, הבנארם הזה!"
"אני התחנתי בדימונה וחזרתי לדימונה. אני שנה בדימונה. זכותי להצביע."
"לא ריבתי עליך, ריבתי על הקיבוצים. שלא יבואו להצביע פה."
"לבדווים מותר, ולקיבוצניקים אסור?"
"גם לבדווים אסור."

רבישיח 2:

"אתם רוצים עובדים ורוצים כחול, זה לא הולך ביחד. הרגל האדום עלה הרכה רם."
"אני מבטיח לך שאני אעלה ואוריד את הרגל האדום."